

تاریخ: ۱۴ اردیبهشت ۸۷
شماره: ۲۲۱-۲-۲۸۱۱
پیوست:

جمهوری اسلامی ایران

وزارت نفت

بسمه تعالی

معاونین محترم وزیر و مدیران عامل شرکتهای اصلی
مدیران عامل محترم شرکتهای فرعی

موضوع: دستورالعمل حل اختلاف قراردادی

با سلام،

به منظور سازمان‌دهی و تسریع در حل و فصل اختلافات قراردادی در پایین‌ترین سطح ممکن، به پیوست «دستورالعمل حل اختلافات قراردادی» ابلاغ می‌گردد.
لازم است متن دستورالعمل عیناً جایگزین ماده «حل اختلاف» در شرایط عمومی پیمانهای شرکت‌های تابعه وزارت نفت شده و مواد مربوط به «فسخ پیمان» یا «برکناری پیمانکار» به حسب مورد، بر اساس مفاد این دستورالعمل اصلاح شود.
در خصوص اختلاف قراردادهای جاری، طرفین قرارداد می‌توانند با توافق هم دستورالعمل ابلاغی را مبنای حل اختلاف خود قرار دهند.

غلامحسین نوری
وزیر نفت

دستورالعمل حل اختلاف در قراردادهای شرکتهای تابعه وزارت نفت

متن حاضر با عنوان « حل اختلاف » جایگزین متون قبلی در شرایط عمومی پیمانهای شرکتهای اصلی و فرعی می شود.

«هرگاه در اجرا یا در تفسیر مفاد پیمان بین دو طرف قرارداد اختلاف نظر پیش آید به منظور حل اختلاف بین دو طرف پیمان لازمست به شرح روشهای زیر اقدام گردد.

۱. حل اختلاف در شرکتهای فرعی / اصلی

در صورت بروز هرگونه اختلاف ناشی از اجرا و تفسیر مفاد قرارداد که بین دو طرف حل و فصل نشود ، موضوع به هیأتی سه نفره متشکل از نمایندگان دو طرف پیمان و یک نفر نماینده هیأت مدیره شرکت اصلی ارجاع می گردد تا در خصوص موارد زیر تصمیم گیری نماید.

۱. در صورتی که اختلاف بدلیل برداشت متفاوت از متون بخشنامه ها و دستورالعملها باشد هیأت حل اختلاف موضوع را از مرجع صدور بخشنامه و دستورالعمل استعلام نموده و پاسخ آن مرجع را به دو طرف پیمان ابلاغ می نماید و دو طرف طبق آن عمل می نمایند.

۲. در صورتی که اختلاف ناشی از اجرا یا تفسیر مفاد قرارداد باشد، این هیأت بر اساس مفاد قرارداد فی مابین ، مقررات و بخشنامه های مربوط ، موارد اختلاف را بررسی و تصمیم خود را اعلام می نماید.

۳. در صورتی که پاسخ استعلام از مرجع صدور بخشنامه یا تصمیم هیأت حل اختلاف، مورد توافق طرفین پیمان قرار بگیرد پاسخ استعلام یا تصمیم هیأت ، جهت اجرا به بالاترین مقام همان شرکت ، اعلام می گردد. در صورتی که یکی از طرفین یا هر دو پاسخ استعلام یا تصمیم هیأت را تبعیت ننمایند، موضوع به « هیأت عالی حل اختلاف » ارجاع می گردد.

۲. هیأت عالی حل اختلاف

در صورتی که موضوع اختلاف در هیأت حل اختلاف شرکتهای فرعی و اصلی حل و فصل نشود مراتب به همراه مدارک و مستندات طرفین و نظرات هیأت حل اختلاف مربوط به هیأت عالی حل اختلاف متشکل از یک نفر نماینده وزیر نفت ، اعضاء هیأت حل اختلاف مربوط و یک نفر نماینده شورای هماهنگی تشکلهای مهندسی ، صنفی ، حرفه ای کشور. ارجاع می گردد. این هیأت بر اساس مفاد قرارداد فی مابین ، مقررات و بخشنامه های مربوط ، موارد اختلاف را بررسی و تصمیم خود را اعلام نموده و طرفین بر اساس نظر اعلام شده عمل می نمایند.

تبصره ۱: دبیرخانه هیأت عالی حل اختلاف در معاونت امور مهندسی و ساخت داخل وزارت نفت می باشد.

تبصره ۲ : جلسات هیأت‌های حل اختلاف با حضور تمامی اعضاء رسمیت یافته و با اکثریت آراء تصمیم‌گیری می‌شود و هیأت‌های حل اختلاف در تمام مراحل می‌توانند از کارشناسان خبره در رشته های مختلف از جمله حقوقی و قراردادی به عنوان مشاور استفاده نمایند .

تبصره ۳ : در صورتی که یکی از طرفین یا هر دو از تصمیم هیأت عالی حل اختلاف تبعیت ننمایند، هر یک از آنها می‌توانند موضوع را به شورای عالی فنی ارجاع دهند و طبق نظر شورا عمل نمایند ، همچنین می‌توانند موضوع را به دادگاههای صالحه ایران ارجاع دهند.»

سایر موارد:

۱. فسخ پیمان (مانند موضوع ماده ۴۶ شرایط عمومی پیمانهای صنعت نفت به روش فهرست بهاء) و برکناری پیمانکار (مانند موضوع ماده ۶۸ پیمانهای EPC, PC, EP)، به استثناء موارد مربوط به واگذاری پیمان به شخص ثالث و یا ممنوعیت قانونی پیمانکار که در شرایط عمومی پیمانها مندرج است، از مصادیق اختیارات هیأت عالی حل اختلاف بوده و منوط به تأیید آن هیأت خواهد بود.
۲. در مورد طرحهای تملک داراییهای سرمایه‌ای حل هرگونه اختلاف، بر اساس ماده ۵۳ شرایط عمومی پیمان (برای پیمانهای C) و بر اساس ماده ۷۵ شرایط عمومی پیمان (برای پیمانهای EPC, PC, EP) منتشره از طرف معاونت برنامه ریزی و نظارت راهبردی ریاست جمهوری انجام خواهد شد.